

порядок офіційного оприлюднення нормативно-правових актів та набрання ними чинності», а наказів міністерств та центральних органів виконавчої влади – Закон України «Про доступ до публічної інформації». Як наслідок, сформувано чіткий імператив про офіційне оприлюднення нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України, міністерств та інших центральних органів виконавчої влади.

Література

1. Закон України «Про Кабінет Міністрів України» [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/794-18/page>.

2. Закон України «Про центральні органи виконавчої влади» [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3166-17>.

М. Є. ВАСИЛЕНКО

Сумська філія Харківського національного університету внутрішніх справ

СТРУКТУРУВАННЯ ПОНЯТТЯ ГОТОВНОСТІ СТУДЕНТІВ-ПРАВНИКІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ПРАЦІ: НАУКОВІ ПОГЛЯДИ

Підготовка студентів-юристів до професійної праці вимагає певного механізму оцінювання її рівня у навчальному процесі, тому вбачається важливим узагальнити та проаналізувати структурування поняття готовності студентів до професійної праці.

Загальне поняття, структура та зміст готовності до праці представлені у численних наукових дослідженнях. Їх аналіз свідчить про розповсюдженість у вітчизняній науці переважно двох підходів до трактування поняття готовності до праці – особистісного та функціонального.

Прихильники особистісного підходу вважають готовність до праці результатом соціального, психічного та фізіологічного розвитку людини як суб'єкта трудової діяльності (Б. Г. Ананьєв, Г. О. Балл, А. О. Деркач). Для функціонального підходу характерним є трактування готовності до праці як комплексного стану людини, що активізує розвиток психічних функцій, необхідних для успішного виконання виробничих прийомів та операцій.

В основу вивчення взаємозв'язків функціональних утворень готовності до професійної праці були покладені чотири концепції:

про специфічність психологічних функцій, які активізуються конкретними видами професійних робіт (для обґрунтування ієрархічної взаємозалежності структурних компонентів готовності до професійної діяльності);

про мінливість психологічних функцій, що активізуються трудовою діяльністю в процесі надбання професійної майстерності (для обґрунтування ролі професійного досвіду у формуванні готовності до праці);

про обумовленість психічних процесів, які активізуються трудовою діяльністю, факторами інтенсивності, тривалості, особливостей організації роботи (для обґрунтування психофізіологічних компонентів у структурі готовності до праці);

про оптимальне поєднання психічних процесів у трудовій діяльності (для вирішення питань оптимального співвідношення психологічних функцій у структурі готовності до праці).

За психологічною структурою готовність до професійної діяльності поєднує:

мотиваційний компонент відображає професійну спрямованість особистості, що виявляється у професійних інтересах, прагненнях, нахилах, настановах;

орієнтувальний компонент визначає оволодіння професійно-особистісними цінностями у праці і як наслідок формування професійного світогляду;

пізнавально-операційний компонент сприяє формуванню комплексного підходу до професійної діяльності, коли внаслідок систематизації накопиченої інформації, відносин та досвіду професійної поведінки виробляються прийоми ефективного виконання виробничих функцій;

емоційно-вольовий компонент характеризує самоконтроль у процесі праці та здатність мобілізувати себе психічно й фізично;

психофізіологічний компонент готовності складають психічні процеси, біопсихічні властивості та професійно важливі якості особистості;

оцінювальний компонент передбачає самооцінку відповідності своїх кар'єрних домагань професійним можливостям, рівню професійної підготовки. У такій оцінці значну роль відіграє порівняння результатів виконання виробничих функцій із професійними ідеалами особистості.

Готовність до праці визначається як цілеспрямована підготовленість до трудової діяльності, що характеризує рівень розвитку необхідних для праці психічних якостей, здібностей, нахилів.

На думку таких учених, як О. В. Бикова, В. П. Зінченко, Н. Г. Ничкало, В. Г. Редько готовність студентів до професійної діяльності відображає результати їх навчання, виховання та розвитку в системі професійної освіти.

Поняття про таку готовність відображає спрямованість на майбутню працю, володіння професійними знаннями та вміннями, професійно важливі риси особистості. Основу спрямованості на майбутню працю

становлять професійні інтереси, настанови, переконання та наміри у подальшій кар'єрі, моральний потенціал тощо. Знання та уміння, що є невід'ємною частиною готовності особистості до праці, утворюють складну систему сполучення з пізнавальними навичками, набутими у фаховій освіті й навчальній практиці. Щодо обґрунтування набору професійно важливих якостей, то фахівці вказують на професійні здібності, пам'ять, мислення, увагу, працездатність, які забезпечують успішне виконання виробничих функцій у майбутній праці.

Таким чином, узагальнення наукових поглядів на структурування готовності студентів до професійної праці дозволяє дійти висновків, що у загальній структурі готовності студентів до майбутньої професійної праці виділяють такі основні компоненти:

когнітивно-операційний як формування знань, умінь та навичок сумлінного здійснення професійних функцій у праці;

мотиваційний, пов'язаний із усвідомленням своїх інтересів, суспільних цінностей професії та свого місця в суспільстві;

ціннісно-орієнтований, що відображає розвиток професійної самосвідомості, тобто сформованість особистісного осмислення результатів професійної діяльності, умінь співвідносити свої уявлення про результативність праці із потребами суспільства;

психолого-педагогічний розкриває здатність до поглибленої професійної освіти, підвищення своєї кваліфікації, розвитку професіоналізму, професійно важливих здібностей та якостей у процесі самовиховання та самопідготовки до обраної професійної діяльності;

соціально-професійний характеризує набуття досвіду праці у трудовому колективі та професійній спільності.

Б. Г. ГОЛОВКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПЕРШИЙ ПРОЦЕС НАД НАЦИСТСЬКИМИ ЗЛОЧИНЦЯМИ (ГРУДЕНЬ 1943 Р.)

Як свідчить історія, всі війни колись закінчуються. І майже одразу постає питання покарання військових злочинців або осіб, які були причетні до розпалювання війни. «*Vae victis!*» – «Горе переможеним!», як казали вороги Стародавнього Риму. Необхідність справедливого суду і покарання нацистів вперше була визначена наприкінці 1941 р. у нотах радянського уряду. Ці заяви наголошували, що, враховуючи особливу жорстокість поведінки окупаційних нацистських військ, зруйнування міст і сіл, пам'яток культури, масовий угон громадян на примусові роботи до Німеччини, насильства, катування і масове винищення населення,